

hodne strani čez Donavo, Seret in Prut v bogate južnoruske pokrajine.

Razdeljevanje plena.

Med našimi zveznimi državami se je glede na razdeljevanje vojnega plena v Rumuniji dosegel sledeči sporazum: Avstrija in Nemčija dobita od koruze vsaka po 5 dvanajstink, Bolgarija in Turčija pa vsaka po 1 dvanajstinko. Zlahtnega zrnja (pšenice, rži itd.) pa dobi naša država 7, Nemčija pa 5 dvanajstink. Ostali plen: petrolej, riž, tobak itd., se bo razdelil tako, da dobi polovico Avstro-Ogrska in polovico Nemčija.

Rusko bojišče.

Ruski odpor v Karpatih je zlomljen. Sedaj so na mnogih mestih naši napadalci. Zadnje dni so se tudi pri Stanislavu in na severu pri Rigi in Dvinskem vršile manjše praske. Ruskim armadam od Rige do Donave poveljujejo sledeči generali: Ruskij, Evert, Dimitrijevič, Rodišnjevič, Litvinov, Gurko, Dragomirov, Rogazo, Smirnov, Brusilov, Klembovskij, Kaledin in Lešicki.

Italijansko bojišče.

Na Krasu so Italijani na božični večer, na Silvestrovo in več naslednjih dni z artilerijo hudo obstreljevali naše postojanke. Tudi na južno-tirolski fronti imajo od časa do časa hud artilerijski ogenj. Infanterija pa se radi slabega vremena in blatnega ozemlja na Krasu ter izredno velikega snega v gorju ne more mnogo gibati.

Francosko bojišče.

V Flandriji artilerijski boji, ob reki Mozi boji za strelske järke. Pariški listi pišejo, da se pripravlja četverosporazum na novo veliko ofenzivo ob reki Sommi, kamor spravljajo ogromne množine municije in težke topove.

Macedonsko bojišče.

Na celi fronti artilerijski ogenj, ob reki Strumi praske prednjih straž. Italijanskim listom se poroča iz Soluna, da obstreljujejo Bolgari mesto Bitoli iz težkih topov. Del mesta je v razvalinah.

Grčija.

Četverosporazum je zopet hudo pritisnil na Grčijo. Dne 1. januarja so poslanci četverosporazumovih držav izročili grški vladi sledeče zahteve: 1. Grčija mora število svojega vojaštva zmanjšati na za mirovno službo neobhodno potrebno stanje. Vse odvisno orožje in strelivo, vse strojne puške in topove se mora odpeljati v južno Grčijo. 2. Zveze in shajanje rezervistov je prepovedano. Istotako je še tudi nadalje civilistom strogo prepovedano, nositi orožje. 3. Četverosporazum zahteva razne pravice nadzorstva nad upravo v Grčiji. 4. Osebe, ki so radi veleizdajstva, zarote ali puntarstva v zaporu, ali ki so radi preiskave po krivici trpele, se jih mora odškodovati. 5. Poveljujočega generala I. armadnega zbora se mora odstaviti. 6. Grška vlada mora dati četverosporazumovim poslanikom zadoščenje ter izkazati angleški, francoski, italijanski in ruski zastavi posebno čast. Četverosporazum grozi, da bo nastopil tudi proti kralju, ako bi ta nastopal proti četverosporazumu. — Grčijo torej hoče, kakor je iz tega razvidno, četverosporazum popolnoma spraviti ob nje neodvisnost. Domneva se, da se bo grška vlada pričela pogajati s četverosporazumom in da bo skorogotovo vsaj v glavnih stvareh ugodila četverosporazumovim zahtevam. Toda gotovo bo našla kje drugod primerno pot, da bo delala četverosporazumu težave.

Španija o miru.

Španska vlada je odgovorila na poslanico severnoameriškega predsednika Wilsona, da sicer pripoznava človekoljubne namene predsednikove, da pa se Španija ne more udeležiti posredovanja, ker predsednikov trud (pri četverosporazumu) ni našel odmeva in ker želijo osrednje države (mi in naši zavezniki) najkrajšo pot do miru, namreč neposredna pogajanja med vojskujočimi se državami. Pač pa je Španija pripravljena, da se združijo vse nepristranske države v obrambo svojih koristi.

Redenske novice.

Novo leto 1917. Silvestrov večer tretjega vojnega leta se je v stolni cerkvi v Mariboru ob navzočnosti prevzvišenega gospoda knezoškofa prav slovesno obhajal. Ob 5. uri zvečer je slavnostni govornik v času primernem govoru slavil božje usmiljenje in priporočal mnogoštevilnim vernikom usmiljenje do bližnjega s ponovnim klicem: Bog je usmiljen, bodimo tudi mi usmiljeni! Nato so Prevzvišeni molili litanije, zapeli zahvalno pesem in podelili blagoslov z Najsvetejšim. — Novega leta dan se je stolni kapitelj z mariborsko duhovščino, kateri so se pridružili tu bivajoči duhovniki iz tujih škofij, poklonil svojemu Nadpastirju. Gospod kanonik in ravnatelj kn.-šk. pisarne Martin Matek je izrekel Njih prevzvišenosti prisrčne čestitke za novo leto. Prevzvišeni so se v svojem odgovoru spominjali Njegovega Veličanstva rajnega cesarja Franca Jožefa in omenili, da smo z novim cesarjem in cesarico dobili dobrega očeta in dobrega mater. Izrekli so željo, naj bo novo leto leto molitve in neumornega dela. Svojo novoletno čestitko so podali knezoškof z besedami apostolskega blagoslova: Po priprosnji in zasluženju preblašene Device Marije, sv. Mihaela nadangela, sv. Janeza Krstnika, sv. apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov naj vam vsemogočni in usmiljeni Bog podeli odpustitve vseh grehov, milost prave pokore, vselej spokorno srce, poboljšanje življenja, stanovitnost v dobrih delih, in blagoslov vsemogočnega Boga naj pride nad vas in vselej pri vas ostane!

Glasilo ogrskih Slovencev. »Novine« bodo z novim letom i-hajal skupno z »Marijinim listom«. »Marijin list« bo namreč priloga »Novin«. Oba lista skupaj stane 6 K na leto. Dobro urejevano glasilo ogrskih Slovencev našim rojakom prav toplo priporočamo. Naročnina se pošilja na naslov: Klekl Jožef, vpokojeni plebanos Csanovci (Cserföld, Zalamb.) Ogrsko.

Pomiloščenje. Cesar bo pomiloštil vse osebe, ki so bile obsojene na manjše zaporne ali denarne kazni. Pomiloščeni pa ne bodo, ki so obsojeni radi draženja ali oduševstva. Vojno ministrstvo je dobilo povelje, da predlaga pomiloščenja.

Slovenci, podpisujte vojno posojilo! Finančni minister je odredil, da je zadnji rok za podpisovanje 5. vojnega posojila sreda, dne 10. januarja 1917 in da se po tem roku podpisovanja za vojno posojilo ne smejo več sprejemati. Kdor še torej ni podpisal, a ima dovolj sredstev na razpolago, naj podpiše še te dni. Podpisujte pri vaših domačih posojilnicah, kjer dobite tudi vsi h potrebnih pojasnil.

Občine in podpisovanje V. vojnega posojila. Občine, ki še niso podpisale V. vojnega posojila, se lahko to storijo do dne 10. januarja. Posojilo lahko podpišejo pri kaki slovenski okrajni hranilnici, ali pri vsaki posojilnici, pri kateri se ne zahteva članstva in neomejena zaveza. Izpolniti je treba samo vse tozadevne pogoje, da se občinski odbor pravilno skladi k seji in shod volilcev odobri sklep občinskega odbora. Mariborski okrajni glavar naglašja v svojem pozivu na občine, da pričakuje, da bodo vse občine izpolnile svojo domoljubno dolžnost in to tembol, ker se na najvišjem mestu opazuje napredovanje podpisovanja z živahnim zanimanjem in je cesar sam izrazil pričakovanje, da se združijo vsi sloji, kmetje in meščani, in se v podaljšanem podpisovanem roku pospešijo podpisovanje V. vojnega posojila, da tako pokažemo našo gospodarsko moč in naše zupanje armadi.

Vrta slovenska občina. Iz male občine Trnovski vrh v županiji Sv. Urbana pri Ptuj, se nam piše, da je ta mala občina poslala v vojno do 31. decembra 1916 53 vojakov. Od teh je oženjenih 24, odlikovanih je 6. Štadni narednik-rojak ima celo 3 kolajne, računski narednik ima zlat zaslužni križec; 5 vojakov je vjetih, 5 pogrešanih 2 sta superarbitrirana, 4 so mrtvi, 2 začasno oproščena. Vojnega posojila se je podpisalo od strank v občini II vojnega posojila 2000 K, III. 2800 K, IV. 7000 K in V. 12600 K. »Slovenskega Gospodarja« in »Straža« manjka le v malo hišah.

Pet sinov na bojišču, ki pa so se vsi zdravi, ima viničarka Marija iz občine Ratenci. Najstarejši Jakob, ki je star 25 let, sluzi sedaj šesto leto pri vojski. Sedaj je v Gariji pri električnem stroju. Drugi sin Anton, ki se že od začetka vojske bori za domovino, sluzi pri 27 pešp. Sedaj je doma na dopustu. Tretji sin Franc, ki sluzi pri 7. lovskem bataljonu, je bil letos meseca avgusta težko ranjen, a je sedaj zopet od mil zdrav na bojno polje. Četrti sin Ivan in peti Matija, oba prostovoljna strelca, se borta že delj časa na južnem bojišču. Torej se se vs zdravi borijo za domovino in cesarja.

Tiha Sveta noč na bojišču. Z bojišča se nam piše: Borno smo obhajali B. žic. Bil sem na polj-

ski straži. Bila je res tiha noč. Od naše strani niti eden strel ni počil. Dobili smo povelje, da na Sv. noč ne smemo streljati, da bo res tiha noč, kakor stoji v pesmi. A izdajalski Lah ni spoznal Sv. noči ter je prav po divje streljal, a mi se nismo prav nič zmenili za to. Izpolnili smo dano nam zapoved. Srčne pozdrave! — Franc Blaznik, doma iz Straž pri Zidanemmostu, Ivan Novak iz Trbovelj, Anton Antle, od Sv. Vida pri Grobelnem, Franc Polanec od Sv. Marka nize Ptuja, desentnik Alojz Jenko iz Dola pri Hrastniku, poddesentnik Iv. Poznič iz Vranskega, poddesentnik Felks Poltnik iz Trbovelj, Anton Dobnik iz Letuša pri Braslovčah, Franc Švarc pri Mariji Snežni na Velki, Alojz Mesarec iz Vurberga pri Ptuj in kadet aspirant J. Kaucič od Negove.

Vojak 13 dni pod snegom. Naš prijatelj Franc Likab n. m. piše dne 30. decembra 1916 iz tirolskega bojišča: Na italijanski zemlji blizu južnih Tirol je na visoki gori (čez 2000 metrov) zapadel velik sneg. Leži ga 6—8 metrov na debelo. Tudi tukaj pri nas ga imamo 2 metra visoko. Na omenjeni visoki gori se je po strmih pečinah sneg udrl in kot velik plaz zdrknil v dolino ter podsul, kar je prišlo pod njega. Zakopal je tudi nekega vojaka, ki je tudi v njem običal. Celih 13 dni je živel vojak pod snegom. Slučajno je imel pri sebi 4 porcije vojaškega kruha in nekaj cigaret. Ko pa mu je to pošlo, se je preril tako visoko, da ni imel več daleč do površne plasti. S svojo marljivo-tjo si je napravil kakor soba veliko volino. S časom so prišli resilci z lopatami ter so mu pomagali na svele. Tako mu je pretekel čas trinajstih dni v njegovem življenju, katerega gotovo ne bo nikdar pozabil. Rešeni bo vedno hvaležen Devici Mariji, ki mu je v urah groze pomagala, da ni obupal. — Tudi nas vse težijo velike plasti, a ne snežene, ampak plasti svetovne vojske. Tudi mi smo si pomagali in smo si pridobili več prostora za gibanje, namreč s tem, da smo si pridobili več ozemlja. Kakor omenjenemu vojaku pod snegom ni zmanjkalo kruha, tako ga tudi nam ne bo zmanjkalo. Priporočimo se Najvišjemu, da nam tudi On pošlje rešilce, da nam pomagajo ter da nam bo zopet zasijalo solnce miru.

Mrtvi se oglašajo. Iz ruskega vjetništva se je oglašil po 26 mesecih Maks Košan iz Št. Janža na Vinski gori. Dne 13. novembra 1914 je zadnjkrat pisal svojim staršem. Dne 29. decembra 1914 pa je bil vjet. Sedaj je v Omsku. Na razna vprašanja ni bilo nobenega odgovora, čeravno smo si prizadevali in pisali na vse strani. In sedaj se je oglašil. Dne 26. decembra 1916 so njegovi domači dobili njegov dopis, da je še živ in zdrav. Piše, da se ima Bogu in Mariji zahvaliti, da ga je obvarovala vseh preterih nesreč in smrtne nevarnosti. Bog daj resničnega svdenja in zbežen mir!

Vojaška taksa. Po zakonskih določilih iz leta 1907 se morajo zglašiti vse tiste moške osebe, ki so obvezne plačevati vojaško takso in sicer tudi tisti, katerih letni dohodki ne prekašajo svoto 1600 K. Zglašiti se morajo pri tisti občini v mesecu januarju leta 1917, v kateri so bivali dne 1. januarja 1917. Za tozadevne prestopke so določene denarne globe do 50 K.

Nameravano naročevanje časopisov po pošti preloženo. Poštna uprava je nameravala s 1. januarjem 1917 urediti naročevanje na časopise v Avstro-Ogrski, v Bosni in Hercegovini na ta način, da bi se smelo naročevati na časopise samo po poštinih uradih. Poštno ravnateljstvo za Štajersko pa sedaj javlja, da je nameravana sprememba preložena na poznejši čas ter da ostane glede naročevanja listov vse pri starem.

Pritožbe radi dostavljanja naših listov. Iz nekaterih krajev dohajajo pritožbe, da »Straža« in »Slovenski Gospodar« prihajata zelo neredno. Tako dobijo n. pr. »Slovenskega Gospodarja« v nekaterih krajih v Slovenskih goricah mnogokrat še le v ponedeljek ali torek. Mnogi mislijo, da je teh nedostatkov krivo upravništvo. Povdarjamo, da se listi iz Maribora redno odpošiljajo in da uprave v tem oziru ne zadene nobena krivda. Zadnji čas imajo na glavnih poštah in v poštah vlakih toliko opravila, da skoro ne morejo zmagati vsega dela, odtod tako velike zamude poštnih vlakov in še večje zamude pošiljatev. Sedaj po praznikih bo, kakor upamo, v tem oziru mnogo bolje. — Od mnogih strani nam dohajajo tudi pritožbe, da pismonoši na deželi ponekod zelo neredno dostavljajo liste. Naš naročnik nam piše: »Gospodarja« bom moral odpovedati samo radi tega, ker ga skoro nikdar ali pa zelo neredno dobivam. Na domačo pošto prihaja redno, a pismonoša »nima časa«, da bi mi ga prinesel v hišo, ampak ga pusti pri kaki tuji hiši. Se le po velikem popraševanju pridem do njega. Pismonoši sem že naročil, naj mi list stalno odda pri bližnji hiši, da ga vem iskati, a on se za